

ПАСХАЛНО СЛОВО

„Как истински свещена и всепразнична
е тази нощ спасителна!
Как светозарна тя е — предвъзвестница
на светоносния ден на възкресението.“

(Канон на Пасха, седма песен, трети тропар)

Възлюбени във възкръсналия наш Спасител братя и сестри,
чеда на Светата Православна Църква!

Да благодарим на човеколюбивия наш Творец и Спасител, че след четиридесетдневното поприще на Великия пост ни удостои да достигнем до светозарната пасхална нощ, която по думите на св. Йоан Дамаскин предвъзвестява светосносния ден на нашето възкресение.

Старозаветната пасха е предобраз на Христовата жертва, на избавлението ни от греха, смъртта и дявола. Но и нашата новозаветна Пасха, и днешният наш празник е не само сбъждане на Божия промисъл за спасението на човешкия род. Тя е и ново очакване. Да, нашата Пасха е възпоменание, жива реалност и очакване. Тя е възпоменание на това, което Бог е сторил за нас. И тъкмо по силата на това, че го е сторил Бог, смисълът на стореното е неподвластен на времето. Сам Бог разкрива благодатно този смисъл в богочовешкото тяло на Църквата, разкрива го в богатството и пълнотата на Свещеното Писание и Свещеното Предание, разкрива го за всички членове на това тяло, които имат очи да видят и уши да чуят (ср. Мат. 11:15; Марк. 8:18). Така вярващите от всички времена тайнствено се приобщават към сърцевината на тия събития, останала недостъпна за повечето от очевидците на самите събития, взети като исторически факти. В този смисъл нашата Пасха – като съкровено възраждащо, преобразяващо, възкресно единение на човешката личност с Победителя на смъртта – е жива несекваща реалност. Но нашата Пасха е и предвъзвестница на светоносния и безкраен ден на възкресението, на нескончаемия бъдещ век. Нашата Пасха е обручение с бъдещата слава и блаженство, тя е радостно и трепетно предвкушване на вечността, неин отблясък в мрака на човешкия свят, втурнал се в огромното си мнозинство да гради миражен рай на земята без своя Творец и Господ. Нашата Пасха е тайнствен отблясък от нестворената светлина на бъдещия век.

Ето, върху светия престол е положена Христовата плащаница. Какъв преход от скръб към радост, от мрак към светлина, от смърт към безсмъртие, от ада към небето, от мъртвото тяло в гроба – към възкръсналото прославлено тяло на Богочовека! – Една искра от величието и радостта на нашата тайнствена Пасха!

Ала нелепо е да празнуваме тази нова Пасха, оставайки си ветхи човеци. Нима е възможно да се радваме на Пасхата – „предвъзвестница на светоносния ден на възкресението“, ако сме полумъртви за живота във възкръсналия Христос? Нима е възможно да празнуваме най-вече по плът – така, както празнуват неискащите да знаят Бога? Нима ще празнуваме Пасха с невъздържание и разпуснатост, нередко оправдавани, странно, не от друго, а от съзнание за „изпълнен църковен дълг“? Да не бъде! Такова празнуване би било тяло без душа. То би било „безпасхална пасха“, битов великден, не би имало нищо общо с радостта от възкресението.

Да ни просвети Христос Бог със светлината на свещената и всепразнична пасхална нощ, да оживи вярата ни, да уясни ума ни, да изостри съвестта ни, да смекчи сърцата ни, та да празнуваме нашата Пасха с тиха, съкровена радост. Да молим Спасителя да ни дари да се приобщим по-съвършено с Него в незалязващия ден на Царството Му и да очакваме с надежда възкресението на мъртвите и живот в бъдещия век! Амин.

Христос воскрес! Воистинну воскрес!

Триадицкий епископ Фотий
Пасха Господня, 2010 г.